tu lze přiznati nejdéle na dobu jednoho roku od nastoupení služby v novém působišti.

Podle právního stavu, založeného těmito usneseními min. rady, který vzhledem k ustanovením §§ 147 a 206 plat. zák. č. 103/26 dosud nedoznal změny, přísluší st-li jakožto státnímu úředníku nárok na diety pro dvojí domácnost, nemohl-li svoji rodinnou domácnost, kterou měl ve svém dřívějším působišti, přestěhovati pro nedostatek bytu do nového působiště.

Žal. úřad v přítomném případě nárok st-lův na diety pro dvojí domácnost zamítl, omeziv se na to jediné odůvodnění, že nebyla splněna podmínka sporného nároku, aby st-l žil úplně odloučeně od své rodiny, a tento svůj právní názor opřel o výnos min. fin. ze 3. února 1921 č. 1060/21 pres. Toto právní hledisko neodpovídá však zákonu, ježto pouhý min. výnos, právě citovaný, o němž žal. úřad neuvedl, že by byl býval vydán na základě nějaké všeobecně závazné právní normy, zmocňující min. fin. k stanovení nových, v usneseních min. rady neobsažených podmínek nároku na diety pro dvojí domácnost, nelze přikládati takového významu, aby byl s to sám změniti neb omeziti právní předpis, spočívající na usnesení vlády, ze kterého nevyplývá, že by tento nárok byl závislý na podmínce, v nař. rozhodnutí zdůrazněné (srov. nál. nss-u z 2. prosince 1927 č. 25.275 a ze 7. listopadu 1929 č. 19.669).

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost. — — —

Č. 10.784.

Zaměstnanci veřejní: I. * Vyloučení neb odklad zvýšení služného úředníka ve smyslu § 16 plat. zák. č. 103/26 v souvislosti s § 51 odst. 4 služ. pragm. může míti za následek jen taková nepříznivá kvalifikace, která byla provedena v mezích § 14 služ. pragm. v souvislosti s § 19 plat. zák. — II. * Není-li zvláštními předpisy ve smyslu § 14 odst. 3 služ. pragm. ustanoveno jinak, nepodléhá úředník 3. neb vyšší platové stupnice pravidelnému určení kvalifikace.

(Nález ze dne 18. října 1933 č. 17.362.)

Věc: Dr. Antonín Z. v P. (adv. Dr. Pav. Kollinský z Prahy) proti ministerstvu pošt a telegrafů (vrch. odb. r. Dr. Kar. Tomíček) o přeložení na dovolenou s čekatelným a vyloučení z postupu do vyšších požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud jím st-l byl vyloučen z postupu do stupně c) platové stupnice 2., se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím žal. úřadu z 8. června 1928 byl st-l přeložen na trvalý odpočinek. Když rozhodnutí to bylo nss-em zrušeno pro vady řízení, sdělil žal. úřad st-li výměrem z 18. prosince 1930, že jej zamýšlí podle ustanovení § 73 služ. pragm. přeložiti na dovolenou s čekatelným a uvedl pro to důvody.

Námitky, které st-l proti výměru tomuto podal, zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím a sice, pokud se jimi st-l domáhal zvýšení služného do

stupně c) 2. platové stupnice, s následujícím odůvodněním: Obnovujíc st-lův činný poměr, mělo min. pošt důvodné pochybnosti, zda vzhledem k neuspokojivé st-lově činnosti v posled. 3 letech, předcházejících st-lovu pensionování, bylo lze st-lovu kvalifikaci označiti ještě alespoň za dobrou. Poněvadž pak podle ustanovení § 16 plat. zák. jest postup do vyšších stupňů služného v rámci platových stupnic vázán na kvalifikaci alespoň dobrou, odložil žal. úřad své rozhodnutí o st-lově postupu až do okamžiku, kdy dodatečně určí st-lovu kvalifikaci za uvedené období kvalifikační komise, jíž žal. úřad věc předložil. Komise tato kvalifikovala st-le za léta 1926, 1927 a 1928 známkou »méně přiměřeně«, o kterémžto rozhodnutí komise bude st-l vyrozuměn zvláště. Zákonným důsledkem této nepříznivé kvalifikace jest vyloučení st-le z postupu do vyššího stupně služného do c) stupně 2. plat. stupnice, t. j. oddálení postupu o celé období nepříznivé kvalifikace.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Písemná stížnost směřuje proti celému obsahu nař. rozhodnutí, t. j. jak proti dání st-le na dovolenou s čekatelným, tak proti odepření platového postupu. Při veřejném ústním líčení prohlásil však st-l, že netrvá na své stížnosti, pokud tato směřuje proti oné části nař. rozhodnutí, v níž žal. úřad podle § 73 služ. pragmatiky dává st-le na dovolenou s čekatelným. Vzhledem k tomu odpadá pro nss potřeba, aby nař. rozhodnutí, pokud jím st-l byl dán na dovolenou s čekatelným, přezkoumával; bylo se proto nss-u omeziti na přezkoumání nař. rozhodnutí jen v oné části, pokud jím bylo st-li odepřeno zvýšení služného do stupně c) 2. platové stupnice.

Podle § 16 plat. zák. platí dosavadní předpisy o vyloučení nebo odkladu postupu úředníků do vyšších požitků (postupu do vyšších stupňů platových, časového postupu) pro vyloučení, pokud se týče odklad zvýšení služného úředníků podle tohoto zákona. Předpis tento vztahuje podle svého doslovu na vyloučení, resp. odklad zvýšení služného podle plat. zák. dosavadní vylučovací, resp. odkládací důvody jak postupu platového, tak i postupu časového. Jedním takovým předpisem o vyloučení z postupu časového je ustanovení § 51 odst. 4 služ. pragmatiky, podle něhož kvalifikace »méně uspokojivě« nebo »neuspokojivě« zamezuje časový postup.

Z celé struktury služební pragmatiky a zejména z té okolnosti, že předpis § 51 odst. 4 služ. pragm. pro označení kvalifikace užívá stejných výrazů jako § 19 odst. 3 služ. pragmatiky, jde na jevo, že kvalifikací ve smyslu § 51 odst. 4 jest rozuměti kvalifikaci prováděnou podle předpisů služ. pragmatiky. Podle toho vylučuje státního úředníka po rozumu § 15 odst. 2 ve spojení s § 16 plat. zák. z postupu do vyšších stupňů služného jen nepříznivý výsledek kvalifikační, jak jej mají na mysli předpisy služební pragmatiky.

Jde tedy o to, zda takovýto důvod pro vyloučení z postupu do vyšších stupňů služného mohl nastati i u st-le. St-l tuto možnost popírá, namítaje jednak, že je úředníkem I. služební třídy, 2. platové stupnice a že tedy podle § 19 plat. zák. řízení kvalifikačnímu vůbec nepodléhá, jednak, že dekretem z 29. června 1926 bylo bez závady st-li přiznáno služné 2. plat. stupně IV. hodn. třídy a že dekretem ze 13. srpna 1926

byl st-l převeden do b) stupně 2. platové stupnice od 1. července 1926, ačkoli se nyní ex post tvrdí, že i za rok 1926 byla jeho kvalifikace »méně přiměřená«.

O této námitce uvážil nss:

Podle § 19 plat. zák. zůstávají ustanovení služební pragmatiky o kvalifikaci v platnosti mimo jiné se změnou, že běžné kvalifikační tabulky sluší vésti, pokud jde o úředníky ustanovené na služebních místech I. služební třídy, o úřednících v platové stupnici čtvrté až šesté. Zůstalo tedy v platnosti i ustanovení posledního odstavce § 14 služ. pragm., podle něhož se zvláštními předpisy stanoví, pokud i pro úředníky vyšších hodnostních tříd — resp. nyní za účinnosti plat. zák. pro úředníky vyšších platových stupnic — má nastoupiti pravidelně se opakující určení kvalifikace. Z těchto zákonných ustanovení je zřejmo, že zákon platový chtěl pravidelnému kvalifikačnímu řízení ve smyslu předpisů služební pragmatiky podrobiti v I. služební třídě toliko úředníky v platové stupnici čtvrté až šesté, nikoli však úředníky v platových stupnicích první až třetí, a že možnost určení pravidelně opakující se kvalifikace u úředníků v platové stupnici 1.—3. vyhražena zůstala zvláštním předpisům. Určení kvalifikace ad hoc mimo rámec těchto zvláštních předpisů i u úředníků, kteří pravidelné kvalifikaci již nepodléhají, služ. pragmatika, resp. platový zákon nezná; nemůže proto žal. úřad, jak to činí ve svém odvodním spise, možnost určení kvalifikace i u úředníků takových dovozovati z pouhé intence zákonodárcovy, když intence tato v textu zákona nebyla vyjádřena.

Ježto však žal. úřad sám uznává, že pro obor úřednictva resortu min. pošt zvláštní předpisy po rozumu § 14 posledního odstavce služ. pragm. vydány nebyly, nebylo pro určování kvalifikace st-lovy v letech 1926 až 1928, kdy st-l byl úředníkem v druhé platové stupnici, zákonného podkladu, a nemůže proto nepříznivý výsledek takto provedené kvalifikace st-lovy býti po zákonu důvodem pro vyloučení platového postupu st-lova. Opačný názor žal. úřadu, položený za základ nař. rozhodnutí, nemá tudíž opory v zákoně.

Č. 10.785.

Obecní dávky: * Dávce z návěští podle pravidel o vybírání obecní dávky z návěští v Bratislavě, schválených výnosem zemského presidenta v Bratislavě z 8. ledna 1929 č. 97.177—5/1928, jež se shodují se vzorcovými pravidly (vl. nař. č. 15/28 Sb.), nepodléhají návěští, jež jsou dodávána jen předplatitelům určitého časopisu zároveň s časopisem.

(Nález ze dne 19. října 1933 č. 11.542/31.)

Věc: »Grenzbote«, nakladatelská komand. společnost v Bratislavě proti zemskému úřadu v Bratislavě o obecní dávku z návěští a o pokutu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podle oznámení důchodkového odděl. městského úřadu v Bratislavě z 24. května 1929 administrace časopisu »Grenzbote« v Bratislavě dne 19. května 1929 roznášela neorazítkované reklamní le-